Minister
Infrastruktury

Znak pisma: DDP-7.054.1.2024.2
Warszawa, 09 maja 2024 r.

Pani
Małgorzata Kidawa-Błońska
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

odpowiadając na oświadczenie złożone przez senatora Kazimierza Kleinę w dniu 15 marca br. (przekazane pismem znak BPS/043-07-131/24 z dnia 19 marca br.), mając na uwadze pismo Ministra Infrastruktury znak DDP-7.054.1.2024 z dnia 11 kwietnia 2024 r., poniżej przekazuję stanowisko w sprawie stosowania dwujęzycznych tablic na drodze ekspresowej S6, tzw. „Trasie Kaszubskiej".

Stosowanie na znakach drogowych dodatkowych nazw miejscowości w języku mniejszości, która posługuje się językiem regionalnym, regulują przepisy art. 12 ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym (Dz.U. z 2017 r. poz. 823). Przepisy te jednoznacznie wskazują, że dodatkowe tradycyjne nazwy w języku mniejszości mogą być używane obok urzędowych nazw miejscowości i obiektów fizjograficznych oraz nazw ulic, ustalonych w języku polskim, na podstawie odrębnych przepisów. Natomiast szczegóły dotyczące umieszczania na znakach i tablicach nazw w językach mniejszości, o których jest mowa powyżej, określa rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 10 sierpnia 2005 r. w sprawie umieszczania na znakach i tablicach dodatkowych nazw w językach mniejszości narodowych i etnicznych oraz w języku regionalnym (Dz. U. poz. 1320).

Przepisy tego rozporządzenia wskazują, że w przypadku, gdy na znakach i tablicach występuje jedna nazwa w języku polskim, wielkość liter, którymi zapisano dodatkową nazwę, powinna być taka sama jak wielkość liter, którymi zapisano nazwę w języku polskim. Natomiast w przypadku, gdy na znakach i tablicach występuje więcej niż jedna nazwa w języku polskim, wielkość liter, którymi zapisano dodatkowe nazwy, powinna być o jedną czwartą mniejsza w stosunku do wielkości liter, którymi zapisano nazwy w języku polskim. Dodatkowe nazwy umieszczane na znakach i tablicach są zapisane literami alfabetu właściwego dla języka danej mniejszości narodowej lub etnicznej albo dla języka regionalnego, z uwzględnieniem specyficznych dla tego alfabetu znaków diakrytycznych.

Jednocześnie rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (Dz.U. z 2019 r. poz. 2311 z późń. zm.) szczegółowo określa dopuszczoną dla poszczególnych znaków liczbę i rodzaj napisów, symboli, znaków itp., oraz obowiązującą dla danej drogi grupę wielkości liter.

Infolinia: +48 22 630 10 00
kancelaria@mi.gov.pl
www.gov.pl/web/infrastruktura

Ministerstwo Infrastruktury
ul. Chałubińskiego 4/6
00-928 Warszawa

Należy podkreślić, że zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1047, z późn. zm.) Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad zarządza ruchem na drogach krajowych, a w ramach działań w tym zakresie prowadzi nadzór i analizę istniejącej organizacji ruchu w zakresie bezpieczeństwa ruchu i jego efektywności. Z uzyskanych informacji wynika, że w ocenie GDDKiA stosowanie znaków kierunku i miejscowości w języku kaszubskim na drodze szybkiego ruchu, jaką jest droga ekspresowa S6, nie znajduje uzasadnienia. W tym przypadku zagrożenie bezpieczeństwa kierujących pojazdami wynika z braku jednolitości i zrozumienia oraz ilości zawartej informacji na oznakowaniu.

Ograniczenie ilości informacji przekazywanej na znakach wiąże się z koniecznością zapewnienia odpowiedniej czytelności oznakowania oraz jego dostosowania do zdolności percepcyjnych kierujących pojazdami, poruszających się zwłaszcza na drogach klasy A i S (autostrady i drogi ekspresowe) z dużą prędkością. Nadrzędną bowiem funkcją stosowanych na drogach publicznych znaków drogowych jest regulowanie i prowadzenie ruchu oraz ostrzeganie i informowanie (w tym informowanie o nazwach miejscowości). Informacja przekazywana powinna być w sposób umożliwiający jej szybkie odczytanie, a następnie podjęcie odpowiednich decyzji wynikających z przekazywanych znakiem informacji. Dlatego znaki muszą być dostosowane do zdolności percepcyjnych i reakcji uczestników ruchu. Jednocześnie w przekazywaniu informacji ważną rolę odgrywa czytelność użytych symboli.

W przedmiotowej sprawie istotne znacznie ma rola jaką pełnią drogi klasy S w sieci dróg krajowych. Z założenia służą one do prowadzenia ruchu długodystansowego i tranzytowego, umożliwiając szybką komunikację kołową pomiędzy dużymi miastami oraz ogólnodostępnymi przejściami granicznymi. Umieszczenie dodatkowych nazw miejscowości w języku kaszubskim dwukrotnie zwiększy liczbę wierszy na znakach. Mając na uwadze dopuszczalną prędkość na drodze ekspresowej S6 nie pozostanie to bez znaczenia dla czytelności oznakowania, wpływając tym samym na bezpieczeństwo ruchu drogowego.

Istotne jest, że przywołane wyżej przepisy dotyczą nazw miejscowości i obiektów fizjograficznych oraz nazw ulic. W grupie tej nie znajdują się nazwy miejsc obsługi podróżnych i nazwy węzłów drogowych. Nazwy te nie stanowią nazw miejscowości. Nazwy węzłów i miejsc obsługi podróżnych często powstają z połączenia nazwy najbliższej miejscowości oraz kierunku geograficznego (np. Koszalin Północ, Sianów Wschód) albo wskazującą na konkretną dzielnicę miasta lub charakterystyczny obiekty w jego obrębie, ale nie są nazwami miejscowości.

Z wyrazami szacunku

Dokument podpisany elektronicznie przez:

z upoważnienia Ministra Infrastruktury
Paweł Gancarz
Podsekretarz Stanu